

Sommaren som gick 2004, en Stockholms-Vulcans tankar!

Säsongs slut

Jaha, så är då säsongen 2004 till ända. Var till Rosenhill för ett par dagar sedan men där var det spöklikt tomt på Vulcan-vänner. Endast den gamla-vipp skylten med texten café upplyste om att här fanns livstecken (inomhus vill säga). Utanför i den svinkalla snålblåsten stod bara jag och frugan samt våra två sällsynt välputsade och kromglänsande hojar. På väg hem kom idén att summera sommaren som gått. Mest för oss själva för att komma ihåg allt hoj-kul vi varit med om under kalla och mörka vintermånader men också för att kanske ge någon annan en ljusglimt av minnen från den fantastiska hojsommar som både kommit – och gått!

Vem vet, du som är ny medlem och som ännu inte tagit steget in i gemenskapen kanske finner lite inspiration att komma med nästa sommar! Läs vidare, häng med på ett MC-äventyr som väcker ljuva varma minnen en kall vinterdag framför PCn!

Säsongsstart

Säsongen 2004 började ganska tidigt för oss. I höstas köpte jag min VN 1500 och hann inte åka mer än nå t hundratal mil. Så fort snön smält undan och det mesta av det förargliga gruset var borta började vi ut och "känna på". Första VRS åkningen blev vid påsktid nå n gång. Ett par upprop på Delphi (från Roffe tror jag det var) och så bar det av en solig men kall söndag till Rosenhill. Minns fortfarande hur belåtet man då steg av hojen, gled runt bland ett 50 -tal liknande pjäser (men få så fina som vår;-) och glatt leende morsade på VRS-are. Dom flesta , Roffe, Baxon, Pantertanerna, Grasse och Roger m.fl. hade vi inte sett sedan MC-Mässan!

Halva mälaren runt, 8 maj

Årets första riktiga åkning var med VRS "Halva mälaren runt" Det blev en fantastisk dag. Vid 11-tiden smög vi in på parkeringen vid Röda Cafeet. Rätt mycket hojar var på plats redan. Efter att ha grenslat av följde sedvanliga handskakningar och det lika sedvanliga småpratet i en atmosfär fylld av lite förväntan. Samma känsla av förväntan som brukar infinna sig före en kortege och som Röda caféets parkering så många gånger utgjort platsen för. Tankar som far genom skallen är: Hur många blir vi, håller solskenet i sig, undrar om polare si och polare så dyker upp, var i kortegen ska jag placera mig etc.?

Straxt efter 11 var vi ett 30-tal hojar på plats och Roadcapten Gert Årnström tar plats på scenen!

Gert presenterade dagens Road Seargeant, Peder Lundsten, i vanlig ordning. Gert och Peder berättade om hur dagens körning skulle gå och om var det var planerat att vi skulle stoppa. Efter informationen var det uppsittning. När alla ekipagen var "uppsuttna" kom en glad tjej med ett piggt leende fram och började fota var och en av hojarna. Det var Yvonne Årnström som med digitalkameran i högsta hugg förevigade alla ekipagen. Festligt! (dagen efter skulle det visa sig varför – det kom ett mail från Gert som tipsade om en länk till Ofoto och där fanns mycket riktigt en stor mängd bilder från hela äventyret).

Så började då äventyret, KORTEGEKÖRNING -TILLSAMMANS SKAPAR VI UPPLEVELSEN!

För oss har kortegekörningar under hela vår "hojåkartid" (tre säsonger hittills) varit höjdpunkterna. Finns inget roligare än att glida in i typ Knäckebrödhult med ett stort gäng Vulcaner vars motormuller helt fyller upp trakten.

Vi körde under Gerts och Peders ledning i behagligt VRS-tempo mot Mariefred. Just som vi närmade oss det klassiska MC-haket Trekanten stod Roffe och Malin i kurvan där man svänger av och fotade hela ligan. Efter väl avnjutna kaffe och mackor bar det iväg vidare, vi köra via Strängnäs på härliga vägar, på vackra broar över Mälaren fram till Enköping.

Vi "samlade ihop oss" på en rastplats just utanför stationen och fick ett par sista instruktioner från Gert:

- "Nu kör vi riktigt tätt, i bredd så sakta vi bara kan, brummar rejält och med påslagna helljus så Enköping märker att stationen får besök. Alltid finns det väl någon liten tant vi snälla killar kan skrämna upp"

Sagt och gjort så gled vi i pampigt sakta mak fram genom stationen och upp till Enabygdens MC. Här vankades välgrillat käk och trevlig samvaro på tomten utanför deras fina klubbstuga. Ett trevligt gäng som var helt formidabla på att grilla god mat! Jag minns att jag den där vårdagen i drygt 20-gradig hetta tänkte: himmel så varmt, tänk att nu ska man ännu en säsong svettas floder i skinnstället under en glödhet sol på långa härliga solskensdagar i hojsadeln, ack vad jag bedrog mig vad gäller den där solen...

Efter väl intagen middag bar det av emot nästa mål, "Gyllene Våfflan" i Sigtuna. Det ligger på "helt fel sida om stationen" men vi tar alltid ett par turer dit varje år, om inte för våfflor så för deras härliga glass. Det är en speciell känsla att försöka få plats med hojen bland de hundratals andra hojåkare som brukar söka sig dit soliga sommandagar. Det var en något decimerad skara vid Gyllene Våfflan, andra plikter gjorde sig påminna och vi tackade för oss. Sammanfattningsvis var det en mycket proffsig åkning och med tydliga tecken av Gert och proffsiga Blocks av Peder tog vi oss smidigt fram hela rundan utan strul.

Motorcykelns Dag i Kungsträdgården, 16/5

Den här dagen var faktiskt en av de dagar då solen sken över södra Stockholm så det var med lätt hjärta vi grenslade på denna söndag morgon. Vi for ner till Röda caféet där vi träffade Micke och Jenny för att gemensamt leta upp den av SMC arrangerade starten från Stockholms södra sida. Starten gick ifrån Rapido MCs klubbstuga vid Hammarbyhamnen. Härligt beläget i en grön oas mitt i storstaden. Där fick vi oss en fika och höll ögonen öppna efter fler Vulcaner. Lake anlände på sin fina Meanstreak men i övrigt såg vi inte till så många. Slog en signal till Peder och fick höra att det var betydligt fler Vulcaner som startade från SMCs norra startplats. Näväl, startskottet gick och vi gled i sakta mak genom söders höjder, över Skeppsbron ner mot Kungsan.

Väl framme i Kungsan lydde vi först lite vilset SMC-funktionärernas förmaningar att parkera i parkens utkant för att det redan var fullt inne vid scenen (dit vi var på väg!). Då dyker Roffe upp och berättar att man visst kan smita in i parken så vi traskade tillbaka till hojarna och rullade in bland försäljningsstånden. Då, plötsligt, möts vi av ett leende bekant ansikte, det är Yvonne som gör sitt yttersta för att vinka in Vulcaner i en fälla precis intill AVAs "monter" i Kungsan. Det blev ett kärt återseende (3:e helgen i rad?) av glada Vulcaner. Dagen avslutades med att vi så sakteliga rullade ur parken framåt kvällningen.

Dragon Run, 29/5

Pingsthelgen 2004 var vädermässigt sett ett mycket osäkert kort, det ömsom regnade och ömsom sken solen. På pingstaftonen hade vi bestämt oss för att följa med VRS till Fafnir MCs Dragon Run. Det hela startade vid Röda caféet på förmiddagen där delar av Fafnir MC hälsade oss Vulcaner välkomna och informerade om dagens åk. Det skulle bli en tur på 20 mil längs slingrande Södertörnsvägar. Resan gick längs gamla Södertäljevägen ner mot Nykvarn, runt i Södermanland på olika, för mig helt obekanta småvägar, fram till ett litet samhälle utanför Trosa. Där bjöds gott fika och en chans att sträcka på benen.

Skulle gissa att kortegegänget denna gång översteg 30-talet hojar. Festligt att köra "lite blandat" eftersom det denna gång inte bara var Vulcaner utan hojar av olika märken som körde tillsammans. Det märktes dock att arrangörerna tidigare kört mycket korteger med VRS. Samma välplanerade körning, lugnt tempo, inga risktagningar eller så.

Efter fikapausen väntade en härlig körning tillbaka norrut, genom just Trosa och så småningom fram till Skanssundet/Mörkö färjeläge. I väntan på färjan ställde vi upp hela ligan tvärs över den spärrzon som vägverket försöker upprätthålla just vid infarten till gästhamnen. Precis som jag fällt ut stödet och grenslat av så kommer en herre travande med bestämda steg, tjaa, undrar vad han kan ha på hjärtat då tänkte jag. Döm om min förvåning när han ställer frågan: -"Du, är du med i dom där Vulcan Riders? Jag har nyss köpt en VN 1500 och läste om er på nätet, kan du berätta om klubben?"

Hela körningen hade vi varit oerhört lyckosamma med vädret, men när vi färjat över till Skanssundetsidan så svek oss solskenet och vi fick regn. Nåväl, jag tror det var mindre än en mil kvar till Fafnirs klubbhus så det gjorde ingenting. Tyvärr skulle vi på fest den kvällen så vi missade grillningen men det var en härlig åkning, stundtals på så smala vägar ett det kändes som asfalterad gångstig.

Custom Bike Show i Norrtälje 5/6

Ett av de starkaste intrycken denna sommar gjorde resan till Custom Bike Show uppe i Norrtälje. En tidig lördagsmorgon styrde vi kosan upp mot Täby och startplatsen vid Hägernäs. Där mötte ett femton-tal hojar upp och återigen var det Gert och Peder som skulle guida oss upp mot träffen. Det kom faktiskt ett par regndroppar när vi gav oss iväg men för varje meter vi kom närmare Norrtälje ju mer tittade solen fram emot oss.

Framme i Norrtälje "samlade vi ihop oss" utanför OK-macken just vid infarten till stationen. Tappade faktiskt räkningen vilka som var Vulcaner och inte för det var sanslöst mycket hojar där men det anslöt betydligt fler till oss, det kom Vulcaner från såväl Uppsala som Gävle till samlingsplatsen. Återigen fick vi de "sista minuten-instruktioner" Gert och Peder gett oss innan vi kört in i Enköping. -"Nu kör vi i bredd, sakta och med tända helljus...".

Infaren till parken, där träffen hölls, var en mäktig upplevelse. Röken och mullret från hundratals MC- motorer var helt i Mälaren-Runt-klass! Sakta, sakta gled vi fram genom stationen och in i parken. Efter att ha klarat av entrépassagen (utomordentligt krångligt att fippla fram stålar och ta emot armbindel, biljett, röstsedlar, programblad, etc). Väl inne i societetsparken, som området hette, letade VRS upp ett område hyfsat centralt (bredvid HD-båten) och det var dags att lossa på skinnstället för nu var det varmt...

Solen stod högt på himlen och det blev en oerhört härlig dag. I ett antal timmar spankulerade vi omkring, kollade in otroligt fina ombyggda hojar och bara njöt av upplevelsen. Tillsammans hann VRS-gänget med en pic-nic i det gröna i den svala skuggan bakom en gigantisk VN 2000 (eller var det ett träd?).

Dagen avslutades med en gemensam middag på en uteservering alldeles i närheten av parken. På vägen hem fick vi sällskap med Göran och Eija fram till Solnattrakten.

Spontanåkning Tullinge-Sorunda-Rosenhill,

En dag i början på augusti när vi var hemkomna från semestrandet lovade metrologerna att om ett par dagar skulle det bli solsken. Fantastiskt, den hade vi inte sett mycket av, så ut med en blänkare på Delphi om spontanåkning på Södertörn. Döm om vår förvåning när dagen var kommen och det på samlingsstället i Tullinge dyker upp 15 hojar. Jättekul, det starkaste minnet av denna spontankväll var just att så många dök upp. Vi körde sedan en 5-mila sträcka och landade över en gemensam fika på stamhaket Rosenhill.

Wheels Nationals, Barkarby, 7-8/8

Även i år tog vi oss till Barkarby flygfält i slutet av augusti för att uppleva Wheels Nationals. En bil- och hojträff som saknar motstycke i Stockholmstrakten. Där fanns alla möjliga och omöjliga typer av bilar. Främst amerikanare från 50- och 60-talet så klart men också en hel del fina hojar. På söndagen träffade vi Lake som ställt ut sin hoj. På lördagskvällen fick dock hojen stå och istället fotvandrade vi upp och ner längs Sveavägen och tittade på alla härliga fordon som cruisade förbi. Det var 99% bilar dock, hojåkarna syntes inte till.

Mälaren runt, 21/8

Så var det då dags för Mälaren Runt. I vårt fall blev det det tredje Mälaren Runt och vi hade bestämt oss för att denna gång köra med VRS och att vi skulle köra från starten. Tidigare år har vi åkt från Shellmacken i Botkyrka i andra sällskap. Nåväl, åter till årets lopp. Vi samlades vid hamburgerbaren MAX i Solna centrum för genomgång av upplägget. Med på årets runda var Tobbe från Motorcykelaktiebolaget i Bromma! I vanlig ordning var det Gert och Peder som höll i trådarna (det har nästan blivit en vana nu att lyssna på de bägge herrarnas instruktioner före en kortge). På Mälaren Runt är dock upplägget ett annat. Med tusentals hojar om vart annat gäller helt enkelt, kör försiktigt, vi försöker hitta varandra vid återsamlingsplatsen. Från Max rullade vi ner till starten. Som befarat var det ett jytter av hojar och jag slogs av tanken; hur jag skulle hitta brorsan som jag kommenderat hit för att videofilma VRSarna och själva starten. Vi klämde in oss i massan av hojar men tyvärr hamnade vi väldigt långt bak i kön. Nåväl, efter att ha morsat på ytterligare ett antal Vulcaner, som hittade oss här på plats, så grenslade vi ånyo och startskottet gick.

Mälaren Runt går egentligen inte att beskriva, det måste upplevas. Det enorma myller av hojar (och muller av ljud) som fyllde upp Essingeleden södergående var massivt. Väl framme i Botkyrka efter en god stunds köande var det dags för första paus. Ytterligare några VRSare anslöt också. Då klungan passerat sedan länge grenslade vi åter och styrde kosan mot Södertälje. Här kom vi ifatt kön. Det var en lååång rad hojar på skönt puttrande tomgång som väntade på sin tur att passera över Kanalbron i Södertälje. Jag blev själv väldigt full i skratt åt ett äldre par i en gammal folkabubbla som befann sig mitt i kön. Hundratals hojar före, så deras bubbla, så hundratals hojar efter, att de inte byter fil och kör om, men nej dom verkar tycka det var riktigt kul förstod jag när damen i passagerarstolen tog fram en kamera och började fota!

Väl framme i Mariefred var det hållplats Trekanten som gällde (i vanlig ordning) och äntligen skulle man få sätta tänderna i de mumsiga mackor som preparerats i köket många timmar tidigare. Här mötte vi också Baxon som suttit och fikat en god stund i väntan på oss.

Efter att kaffet slunkit ner kändes det återigen att vi hade Mälaren Runt-klungan framför oss så det var läge att grensla hojarna och styra vidare. Det bar av emot Kvicksund för en glass- och fikapaus och därefter siktade vi in oss på Hummelsta. I Hummelsta satt vi som bäst och njöt av kvällssolen när ett par bekanta siluetter kommer farande längs vägen – Pantertanterna! Från Hummelsta satte vi av i god fart mot Enköping och där bröt vi, ett par stycken, VRS-kortegen för att kolla runt lite vid Struls MCs festplats. Hemresan gick sedan i lugnt mak och vi kunde belåtet konstatera att inte heller denna gång hade vi fått en enda regndroppe på oss på Mälaren Runt.

Siljan runt, 27-29/8

Siljan runt hörde vi talas om redan när vi var på Norrtäljetränffen så nu skulle det äntligen bli av alltså. Tyvärr svek oss vädret denna gång (också) och det var intensivt spöregn när vi startade hemifrån. Regnade gjorde det också vid starten i Upplands Väsby men när vi närmade oss Uppsala klarnade det upp. Under många av sommarens korteger har hojar troppat av efter hand, på denna resa var det tvärt om. Vi var fyra hojar som startade i Upplands Väsby, en tillkom i Uppsala. I Borlänge tillkom ytterligare tre, i Insjön tre, i Leksand tillkom...jag tappade räkningen. Trots ett nytt skyfall just före Borlänge får uppresan sägas vara lyckad. Stabil körning i behagligt VRS-tempo. En av höjdpunkterna på uppresan var stoppet i Tällberg. Här är utsikten så sanslöst underbar! Mot kvällen när vi kom fram till Mora så mötte vi Stellan och Inger och det var ett härligt väder! Vi kvarterade in oss i den stugby Gert och Yvonne bokat och började efterhand "ladda upp" inför kvällens middag. Innan vi gav oss iväg så avgjordes ett inofficiellt VRS-mästerskap i boule. Minns inte hur det slutade, men jag tror inte vi vann...

Kvällen bjöd på en god middag och många glada skratt. Efter många timmars ätande och drickande gick vi på något ostadigare ben tillbaka mot stugbyn tills nå n kom på att stugbyn låg granne med en karaokebar...

...efter mycket förhandling med dörrvakten lyckades vi ta oss in till halva priset och det var en något decimerad skara som gjorde entré på stället. Kvaliteten på det framförande vi bjöd lokalbefolkningen på kan väl diskuteras (Bert Karlsson hade nog inte erbjudit skivkontrakt) men när "Fafnir and the Vulcans" rockade loss på scenen i Ebba Gröns 800 grader var det gung och skratt i lokalen, helt klart!

På söndagen verkade det som om det sommarväder vi saknat så många gånger ville kompensera sin frånvaro hela sommaren på en och samma dag för nu var det härligt ute! Vi rullade hemåt längs den andra (västra) sidan av Siljan och körde på härliga vägar, ofta med härlig utsikt över det vackra Dalalandskapet eller över Siljan. Framme i Torsång fick vi då (efter diverse felkörningar) smaka den berömda korvmackan. Den var god! Dessutom kul att träffa ytterliggare ett par Dalavulcaner och se detta omtalade MC- fik. På hemvägen lämnade vi som kom från Stockholms södra sida sällskapet vid Sala och körde tillsammans hem längs vägen via Strängnäs. Då kändes det i baken att det vart många mil på två dagar...

Södertörn runt, 4/9

Södertörn runt startade återigen med samling på Röda caféet. Vi körde Södertörn runt senast 2002 så årets upplägg var en nyhet, och en mycket positiv sådan! Anna och Björne som planerat rundan öppnade med att hälsa välkomna och att förklara vad som låg framför oss denna solsprängda lördag. Jag hade fått med 12-åringen (som tyvärr ledsnat lite på att åka hoj) och hans ögon sken upp när det blev tal om tipsrunda.

Efter ordergivningen delas papper och penna ut och vi kör iväg i klungor. Rundan var finurligt lagd (runt på Södertörn ;-)) och karta med kilometerangivelse delades ut. Eftersom jag hade en lite för ung kartläsare tog jag och två killar på varsina häftigt ombyggda VN800 rygg på Tommy som idag hade Eva bakpå som kartläsare. Vår grupp hittade runt varvet som i stora drag gick runt sjön Aspen, Vellingevägen, Södertälje, Rosenhill och avslutades på Lida.

Lida Friluftsgård, ja, bara platsen i sig sänder ju härliga vibbar till oss Countryfantaster eftersom den regelbundet helgen efter midsommar varje år utgör skådeplatsen för "Lida country festival". Det brukar vara ett sällsynt bra tillfälle att avnjuta bra amerikansk countrymusik live, linedance, westernprylar och framförallt men massa trevliga countryfans att mingla med. Men, åter till Södertörn runt. Efter väl aväten medhavd grillning så kom då dragningen av resultaten och de rätta svaren. Efter detta bar det av hemåt och jag frågade grabben om vad han tyckt om dagen. "Skitkul, det här att åka många i klunga vill jag göra om" jojo, sådan far sådan son.

Lissma Såg

Den sista åkning vi gjorde med VRSarna var nog till Lissma en tisdag i slutet av september. Vi var fyra hojar som startade från Tullinge efter ett spontanupprop på Delphi nå n dag innan och ytterliggare tre VRS-are som vi mötte på plats. Det här var en kul körning för det var första gången Annica körde själv i kortege med sin nyköpte hoj!!!

Tisdagkvällar är det träff för hojar och gamla amerikanare vid Lissma Såg. Vi har kört förbi nå n gång men aldrig varit in där. Inte förr vill säga, detta ska bli ett stamhak. Det var ett jättemysigt ställe med bra utbud och lite cowboystuk på serveringen. På både bil- och MCParkeringen fanns stora mängder fina fordon att beskåda + att det alltid känns lite extra gott på ego-kontot när någon annan står och betraktar ens egen hoj...

Panterklöset, "Utbrott bland djungeldjuren"

En av de sista riktigt fina hojåkarhelgerna i slutet av september var det dags för panterklöset med Pantertanter MC. Vi har inte kört det tidigare men eftersom Pantertanterna är ett kul gäng såg vi med spänning fram emot detta. Det blev en intensiv hojåkarhelg. Vi brukar ett par gånger per år köra med ett gäng andra gamla kompisar på blandade hojar och denna helgen var vi på lördagen med dem ut till Vaxholm. Det blev turen via Rindö - Värmdö så vi hade 20 mil i kroppen när vi svängde in utanför restaurang Crocks Inn i Södertälje som Pantertanterna bokade på lördagkvällen. Det var nog första gången Annica kört så långt i ett svep på egen hoj!

Crocks Inn visade sig vara ett gemytligt ställe med mat och dryck till facila priser. Vad som var lite tråkigt var att det band som skulle dyka upp inte kom utan istället fick man leja in två andra gubbar med kort varsel. Musiken var väl kanske lite väl seg och tyvärr var inte så många hojåkare på plats heller.

På söndagen däremot var vi ett jättegäng! Jag räknade aldrig men en 20-25 hojar var det säkert vid "line up" utanför Södertälje kyrka på söndagsmorgonen. Även denna gång var det läge för lite tipsbana och vägbeskrivningar delades ut. Jag lånade en tejpbit av Conny och fick fast vägbeskrivningen på insidan av vindrutan. Skönt att man äntligen kunde få nån nytta mer än rent estetiskt av denna ruta!

Nåväl, det bar av söderut. Jag och Annica, Conny och Kerstin (bägge tjejerna på likadana Viragos) Agneta och Mats, samt ett par hojar till försökte hålla ihop. Minns inte riktigt dessa trakter men vill minnas att rundan gick typ ner till Järna, Gnesta, Taxinge och avslutades hemma hos en av pantertanterna som bodde riktigt ute på landet. Det var en gård full av höns, gäss, kor och annat som hör landet till. Där vankades grillat, fika och utlottning av allehanda ting. Massor av fina priser fanns det! Kändes som värsta Panterlotto! Vi vann två presentkort på Vegabaren så det blir tillfälle att njuta av deras goda burgare återigen.

Tyvärr var vi tvungna att bryta upp tidigt från Panterklöset eftersom vi skulle se Jerry Williams i "Ringside" på kvällen men det var ett trevligt åk som tanterna hade ordnat.

Nästa sommar!

Tjaa, så är då denna säsong till ända, men vi tar nya tag, snart är vintern ett minne blott det grönskar därute och de första härliga kolvslagen från skönt mullrande V-twins börjar höras över nejden, då vet man att Vulcan Riders rullar igen...

-See ya all on the road!

Thomas och Annica,

VRS 1323,1322